

Prædiken meditation Langfredag 18. april 2014 af Birgitte Fabritius de Tengnagel

1

Prædiken meditation. Langfredag den 18. april 2014

Kapernaumskirken kl. 11.00

Musikgudstjeneste.

Der hang han så. Det var påske.

Byen summede af tilrejsende, for alle jøder ønsker at fejre

påskens i Jerusalem. Påskemåltidet var spist,

måske var det blevet tid til at strække benene lidt før

sabbattens hvile,

fra solnedgang fredag til solnedgang lørdag.

Det blev en mærkelig solnedgang den dag,

fra den sjette til den niende time faldt der mørke over

jorden.

Dvs. det var mørkt fra kl. 12 middag til kl. 3 om

eftermiddagen.

Jeg samler på køleskabsmagneter.

De findes overalt

Prædiken meditation Langfredag 18. april 2014 af Birgitte Fabritius de Tengnagel

2

Fra kunstmuseer over ortodokse klostre til Bog og Ide.

Det billede I har fået i dag af en solnedgang, ser jeg hver gang, jeg åbner mit køleskab

Men billedet hedder ikke "Solnedgang".

Det hedder "Skriget" og er malet af Edvard Munch.

Billedet er blevet kaldt et udtryk for det moderne menneskes angst for tilværelsens gru og meningsløshed.

Jeg har set det så mange gange, måske uden rigtig at se det.

Men hvad der er uden for billedet.

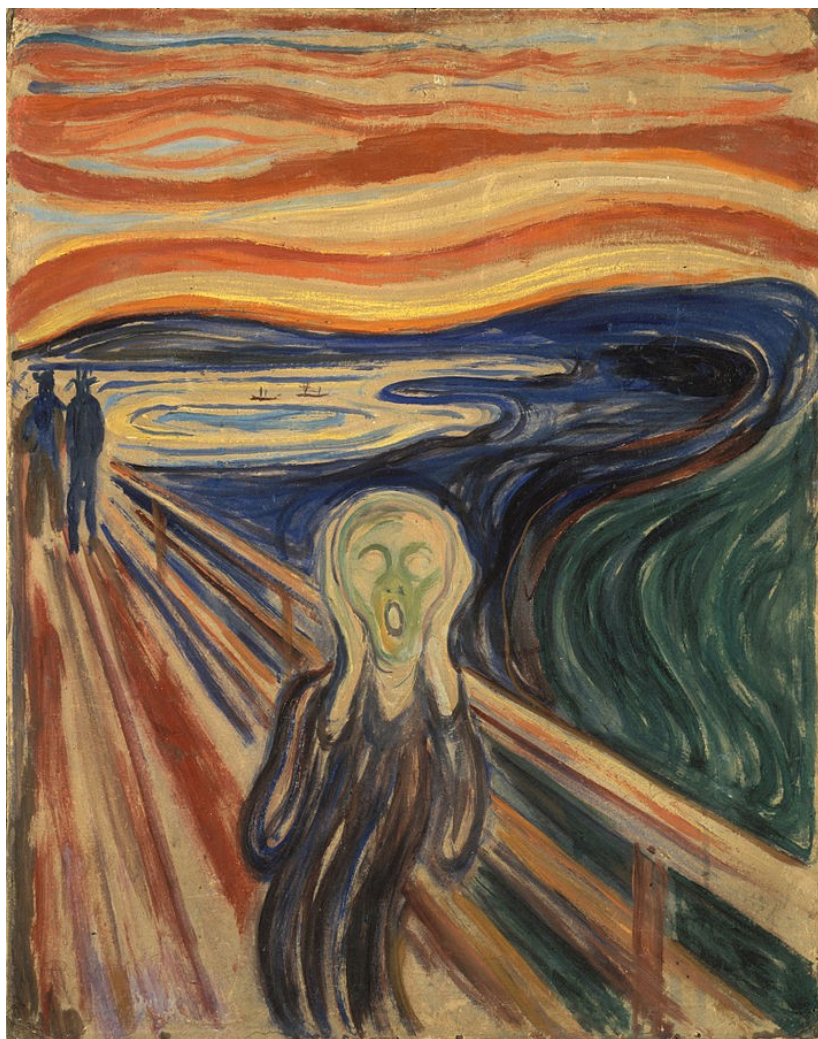
Hvad er det den skrigende ser, hvad er det de to i baggrunden endnu ikke ser,

Eller måske lader som om de ikke ser, eller er lige glade med.

Lad os antage, at Edvard Munch står ved korsets fod.

Med korset i ryggen. Vi kender nogle af dem var til stede ved korsfæstelsen.

**Prædiken meditation Langfredag 18. april 2014
af Birgitte Fabritius de Tengnagel**

**Prædiken meditation Langfredag 18. april 2014
af Birgitte Fabritius de Tengnagel**

3

Simon af Kyrene, der blev tvunget til at bære korset,
Jerusalems ulykkelige kvinder, ypperstepræsterne og de
skriftkloge, de romerske soldater.

Dén romerske soldat, der pludselig siger de forløsende
ord:

" Sandelig, den mand var Guds søn".

Måske har han set ud som den skrigende på Munchs
billede, da det gik op for ham, at det var sådan det var.

At det var Guds søn, der hang dér på korset.

At det ikke bare var endnu en grov forbyrder
eller en forhutlet småkriminell, der var klynget op.

Romerne tog det jo ikke så tungt med den slags.

Processen var som oftest kort og brutal.

Nej! Her er noget meget større på spil.

Det er skaberens søn, der hænger her
og derfor reagerer hele universet.

Prædiken meditation Langfredag 18. april 2014 af Birgitte Fabritius de Tengnagel

4

De bedsteborgere, der måtte være gået en tur den dag for at slå mave oven på påskemåltidet fra i aftes og strække benene forud for sabbatten, får deres spadseretur forstyrret af, at solen går ned i utide.

For når han, der kaldes solopgangen fra det høje, hænger på et kors, må selv solen trække sig sammen og overgive sig til mørket.

Det er ikke bare mennesket, det er hele skabningen, der sukker og vånder sig efter forløsning.

Den forløsning begynder på korset og den kommer til os i takt med at vi erkender at vi er del af et fællesskab, der ikke bare inkluderer hele menneskeheden, men alt det skabte.

Et sidste blik på billedet.

Prædiken meditation Langfredag 18. april 2014 af Birgitte Fabritius de Tengnagel

5

Forestiller det et stumt skrig, der udgår fra dette mærkelige væsen i forgrunden, måske selve udtrykket for menneskets eksistentielle angst?

Sådan er det jo tit blevet tolket.

Munch siger selv om billedet:

En aften gik jeg langs med stien
med fjorden på den ene side.

Jeg følte mig syg og træt.

Solen var ved at gå ned og farvede skyerne blodrøde.

Jeg fornemmede et skrig bølge gennem det hele,

det var som jeg hørte naturen skrige,

og jeg malede dette billede, malede skyerne som blod.

Farverne skreg.

Måske udgår det martrede uarticulerede skrig efter
forløsning både fra naturen og menneskene i den.

For det er ét og samme skrig.

**Prædiken meditation Langfredag 18. april 2014
af Birgitte Fabritius de Tengnagel**

6

Et skrig efter at den døende mand på korset, Jesus af Nazareth genopstår ikke bare genoplives, men genopstår som den Kristus, der forløser både os og den klode vi til stadighed trækker med os i faldet.

Tag billedet med hjem. Sæt det på dit køleskab.

Find dig selv i det.

Hvad kan du se, hvad kan du høre, hvor befinder du dig?

Kan du få øje på dig selv?

Kan du forestille dig, at Jesu kors står et sted ikke langt fra sceneriet i billedet?

Kan du forestille dig at Jesu kors står et sted ikke langt fra din hverdag?

Det er påske, der hænger han så. Hvor er du? Går du forbi, skriger du.

**Prædiken meditation Langfredag 18. april 2014
af Birgitte Fabritius de Tengnagel**

7

Hvor er du, når de korsfæster ham?

Kan du forestille dig, at Jesu Kristi Kors står midt i
verdensaltet – for dig?

Venter på din reaktion?